มาตรการการค้าเสรีและการคุ้มครองทางการค้า: กรณีศึกษา กฎระเบียบ นโยบาย เกี่ยวกับอุตสาหกรรมรถยนต์ในประเทศไทย

นางสาว ทิพย์วรรณ วรรณโสภณ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชากฎหมายเศรษฐกิจ ภาควิชานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2543 ISBN 974-13-0738-1 ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1 1 N.W. 2547

MEASURES ON TRADE LIBERALIZATION AND PROTECTIONISM: A CASE STUDY OF LAWS, REGULATIONS AND POLICY PERTAINING TO THE AUTOMOBILE INDUSTRY IN THAILAND

Miss Tipwan Wannasophon

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts in Economic Law

Department of Law

Faculty of Law

Chulalongkorn University

Academic Year 2000

ISBN 974-13-0738-1

หัวข้อวิทยานิพนธ์	มาตรการค้าเสรีและการคุ้มครองทางการค้า : กรณีศึกษา
0	กฎระเบียบ นโยบายเกี่ยวกับอุตสาหกรรมรถยนต์ในประเทศไทย
โดย	น.ส. ทิพย์วรรณ วรรณโสภณ
สาขาวิชา	กฎหมายเศรษฐกิจ
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร. กมลินทร์ พินิจภูวดล
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	คุณเขมทัต สุคนธสิงห์
	นิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง าสูตรปริญญามหาบัณฑิต
TOWN IN THE PROPERTY OF THE PR	
	คณบดีคณะนิติศาสตร์
	(รองศาสตราจารย์ ธงทอง จันทรางศุ)
คณะกรรมการสอบวิทเ	ยานิพนธ์
	ศึกษา 85 กาว- ประธานกรรมการ
	(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศักดา ธนิตกุล)
	อาจารย์ที่ปรึกษา
	(ดร. กมสินทร์ พินิจภูวดล)
	ชาว อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
	(คุณเขมทัต สุคนธสิงห์)
¥	กรรมการ
	(คุณโกศล ฉันธิกุล)
	mans some
	ราการ

(คุณอรุณ เหล่าวัฒนกุล)

ทิพย์วรรณ วรรณโสภณ : มาตรการการค้าเสรีและการคุ้มครองทางการค้า : กรณีศึกษากฏระเบียบ นโยบายเกี่ยวกับอุตสาหกรรมรถยนต์ในประเทศไทย. (MEASURES ON TRADE LIBERALIZATION AND PROTECTIONISM : A CASE STUDY OF LAWS, REGULATIONS AND POLICY PERTAINING TO THE AUTOMOBILE INDUSTRY IN THAILAND) อ. ที่ปรึกษา : ดร.กมลินทร์ พินิจภูวดล, อ. ที่ปรึกษาร่วม : คุณเขมทัต สุคนธสิงห์ จำนวนหน้า 244 หน้า. ISBN 974-13-0738-1.

ปัจจุบันระบบเศรษฐกิจของโลกดำเนินอยู่ภายใต้กรอบของการเปิดเสรีทางการค้า แต่ก็อนุญาตให้ใช้
การคุ้มครองทางการค้าได้ในบางกรณี อุตสาหกรรมรถยนต์ในประเทศไทยเป็นอุตสาหกรรมหนึ่งที่ได้รับผล
กระทบจากเหตุการณ์ดังกล่าว และเนื่องจากนโยบายและกฎระเบียบของรัฐเกี่ยวกับอุตสาหกรรมรถยนต์ยังไม่
เอื้ออำนวยต่อการส่งเสริมความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมรถยนต์ในประเทศไทยที่เพียงพอ เช่น
เรื่องภาษี แรงงาน การวิจัย จึงสมควรทำการศึกษาเพื่อระบุข้อบกพร่องและจุดอ่อนของนโยบายและกฎหมาย
ของรัฐดังกล่าวเพื่อหาข้อเสนอแนะ

การศึกษาได้แยกปัญหาออกเป็น 3 ด้าน คือ การประกอบกิจการโรงงาน, กระบวนการผลิต, และ กระบวนการจัดจำหน่าย ผลการศึกษาที่สำคัญปรากฏว่า แรกเริ่มอุตสาหกรรมรถยนต์ได้รับการคุ้มครองและ ภายหลังเปิดเสรีทางการค้าโดยขาดการเตรียมความพร้อม มีการปรับเปลี่ยนกฎหมายเพื่อเอื้อต่อการจูงใจนักลง ทุนต่างประเทศขณะที่ผู้ผลิตรถยนต์บางรายยังไม่พร้อมต่อการแข่งขัน ทางด้านกระบวนการผลิตรัฐบาลมี นโยบายผลักดันให้เกิดเขตเสรีการค้าอาเซียนโดยเร็วแต่ไม่ประสบผลสำเร็จและไม่ได้มีการเพิ่มประสิทธิภาพการ ผลิตของอุตสาหกรรมชิ้นส่วนรถยนต์ในประเทศไทย และทางด้านการจัดจำหน่าย เมื่อส่งออกต้องประสบกับ ปัญหาเรื่องมาตรฐานสินค้าที่แตกต่างจากในประเทศและเมื่อจำหน่ายในประเทศต้องเผชิญกับการกำหนดอัตรา ภาษีสรรพสามิตที่ไม่แน่นอน, การแบ่งประเภทรถยนต์มาก และความแตกต่างมากระหว่างอัตราภาษีสูงและต่ำ ทำให้ผู้ผลิตรถยนต์บางรายเข้ามามีอิทธิพลในการกำหนดอัตราภาษีสรรพสามิต

ดังนั้น การส่งเสริมความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมรถยนต์ในประเทศไทยจะเกิดขึ้นได้เมื่อ รัฐบาลต้องคำรงรักษาให้ผู้แข่งขันมีเป็นจำนวนมาก มีการแข่งขันอย่างเป็นธรรม โดยรัฐบาลสนับสนุนผู้ผลิต รถยนต์ในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เช่น ให้คำปรึกษา, เสนอแหล่งทุนดอกเบี้ยต่ำ รวมถึงเพิ่มประสิทธิภาพ การผลิตของผู้ผลิตขึ้นส่วนรถยนต์และแรงงาน เช่น พัฒนาเทคโนโลยีการผลิต, พัฒนาฝีมือแรงงงาน นอกจากนี้ ยังร่วมมือกับต่างประเทศในการยอมรับเรื่องมาตรฐานซึ่งกันและกัน และ กำหนดอัตราภาษีสรรพสามิตให้ช่วง ห่างลดลงโดยมีเฉพาะประเภทรถยนต์หลัก

ภาควิชานิติศาสตร์	ลายมือชื่อนิสิต
สาขาวิชากฎหมายเศรษฐกิจ	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา
ปีการศึกษา2543	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

9

##4186090934 : MAJOR ECONOMIC LAW

KEY WORD: AUTOMOBILE INDUSTRY / TRADE LIBERALIZATION / PROTECTIONISM / MEASURES / THAILAND

TIPWAN WANNASOPHON: MEASURES ON TRADE LIBERALIZATION AND PROTECTIONISM: A CASE STUDY OF LAWS, REGULATIONS AND POLICY PERTAINING TO THE AUTOMOBILE INDUSTRY IN THAILAND. THESIS ADVISOR: KAMALINNE PINITPUVADOL, Ph.D., THESIS COADVISOR: KHEMADHAT SUKONDHASINGHA, 244 pp. ISBN 974-13-0738-1.

Currently, the world economic system is proceeding under the frame of trade liberalization but, to some extent protection of domestic automobile industry is allowed. The automobile industry in Thailand is one of several industries which are affected by trade liberalization. Since the laws, regulations and policy of the Thai government do not adequately promote the competitiveness of its automobile industry on tax, labor, etc. The purpose of this thesis is to point out shortfalls and weakness of the aforementioned laws, regulations and policy and to make the suggestions.

The study classifies problems into 3 categories: factory operation, production process and distribution process. Its important results are: at beginning, the government gave protectionism with the automobile industry and recently it has promoted trade liberalization by regardless of adjustment, some laws were changed to persuade new foreign producers while some domestic producers are still unsuitable for competition. For production process, the government tries to urge trade liberalization in ASEAN rapidly but unsuccessful and does not increase productivity for the auto-parts industry. For distribution process, the export problems are pertaining to the different product standards and the domestic problems are concerning with the excise tax such as uncertain excise tax rate, many of auto types, much of different excise tax rate, powers of some producers.

Therefore, to promote competitiveness of the automobile industry in Thailand, the government must keep many competitors and fair competition in regard to (1) supporting auto producers to increase productivity such as consultation, low interest rate fund (2) increasing productivity of auto-parts producers and labors such as production technology developing, labors' ability and (3) promoting abroad and domestic distribution by admitting mutual product standards with other countries, decreasing a gap of excise tax rate and defining only main auto types etc.

DepartmentLAWField of study ...ECONOMIC LAW......

Academic year2000.....

Advisor's signature ...

Co-advisor's signature .K.

Student's signature?

at Sulden

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งของบุคคลต่างๆ จำนวนมาก ดิฉันจึงใคร่ขอขอบพระคุณในความกรุณาของทุกๆ ท่าน อย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ดร.กมลินทร์ พินิจภูวดล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ รองศาสตราจารย์ ดร. ศุภลักษณ์ พินิจภูวดล อาจารย์ทั้งสองท่านได้ให้ความช่วยเหลือในทุกๆ เรื่อง ทั้งด้านวิชาการ คำแนะนำในการเขียนวิทยานิพนธ์ เทคนิคต่างๆ รับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา และรับข้าพเจ้าเป็นผู้ ช่วยอาจารย์เพื่อให้ได้รับทุนของบัณฑิตวิทยาลัยตลอด 2 ปี รวมถึงเรื่องอื่นๆ นอกเหนือจากความ สัมพันธ์ระหว่างศิษย์และอาจารย์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศักดา ธนิตกุล เป็นอาจารย์ที่มีความรู้ทั้งด้านกฎหมาย
และเศรษฐศาสตร์ อาจารย์ย่อมเข้าใจภาพที่เป็นสหสาขาวิชาและสามารถให้คำแนะนำได้เป็น
อย่างดี ผู้เขียนถือว่าได้รับโอกาสที่ดีที่อาจารย์รับเป็นประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

คุณเขมทัต สุคนธสิงห์ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม อาจารย์โกศล ฉันธิกุล กรรมการที่ ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และคุณอรุณ เหล่าวัฒนกุล กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ท่านทั้งสามเป็นผู้ ที่มีประสบการณ์อย่างมากในวงการอุตสาหกรรมรถยนต์ แม้ว่าภารกิจส่วนตัวของท่านมากมายแต่ ท่านก็ได้เสียสละเวลาอันมีค่ารับเป็นที่ปรึกษาและกรรมการ พร้อมทั้งให้คำแนะนำ แนวคิด ในการ เขียนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

เพื่อนๆ ร่วมชั้นเรียนหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต รุ่นที่ 1 ทุกท่าน และ เจ้า หน้าที่หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ที่คอยให้กำลังใจ สอบถาม ช่วยเหลือ ติดต่อประสานงาน เป็นอย่างดีตลอดมา

สุดท้ายนี้ ผู้เขียนใคร่ขอขอบพระคุณ บิดา-มารดา ผู้อยู่เบื้องหลังความสำเร็จของ ข้าพเจ้าตลอดมา คุณประโยชน์ที่ได้รับจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบให้กับบุคคลดังกล่าวข้างต้น ส่วนจุดบกพร่องหรือจุดด้อยของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้เขียนขอน้อมรับด้วยความเต็มใจและขออภัย มา ณ ที่นี้ด้วย

นางสาว ทิพย์วรรณ วรรณโสภณ

คำชื้แจง

เนื่องด้วยหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชากฎหมายเศรษฐกิจ มีวัตถุ ประสงค์หลักดังนี้

- 1. เพื่อผลิตมหาบัณฑิตที่มีความรู้ความเข้าใจกฎหมายเศรษฐกิจในลักษณะ สัมพันธ์ระหว่างกฎหมายกับเศรษฐกิจ ทั้งที่เป็นกฎหมายและเศรษฐกิจภาย ในประเทศและระหว่างประเทศ โดยมีความรู้พื้นฐานเดิมเป็นราก ทั้งนี้เพื่อให้ มหาบัณฑิตดังกล่าวนำความรู้ความเข้าใจเชิงสหสัมพันธ์ที่ได้จากการศึกษา กลับไปใช้ในการพัฒนาภารกิจหลักของตนได้อย่างดีต่อไป
- 2. เพื่อสร้างองค์ความรู้ทางกฎหมายเศรษฐกิจ ทั้งภายในประเทศและระหว่าง ประเทศ ในลักษณะสนับสนุนการค้นคว้า วิจัย และเผยแพร่ผลงานที่มีสห สัมพันธ์รอบด้านระหว่างกฎหมายกับเศรษฐกิจ ระหว่างสภาวะภายใน ประเทศและระหว่างประเทศ เพื่อเป็นฐานการพัฒนากฎหมายเศรษฐกิจของ ประเทศต่อไป
- 3. เพื่อพัฒนามหาบัณฑิตที่ผ่านกระบวนการศึกษาและเรียนรู้ โดยมีปฏิสัมพันธ์ ทางวิชาการระหว่างนิสิตด้วยกันที่มีพื้นฐานประสบการณ์การศึกษาที่หลาก หลาย เพื่อให้มหาบัณฑิตเป็นผู้รู้ลึกและรู้รอบพร้อมกัน

ผู้เขียนในฐานะที่มีความรู้ทางเศรษฐศาสตร์เป็นพื้นฐาน จึงไม่ใช่ผู้เชี่ยวชาญทาง ค้านกฎหมายโดยตรง ดังนั้นแนวทางการวิเคราะห์ที่ปรากฏจึงไม่ใช่แนวทางทางค้านกฎหมาย อย่างแท้จริง แต่เป็นแนวทางที่ผสมผสานความรู้ทางค้านเศรษฐศาสตร์กับกฎหมายเช้าด้วยกัน ตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จึงมีลักษณะที่แตกต่าง ไปจากวิทยานิพนธ์ทั่วๆ ไปของคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นางสาว ทิพย์วรรณ วรรณโสภณ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	1
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	৭
กิตติกรรมประกาศ	ก น
คำชี้แจง	I
สารบัญ	1
สารบัญตาราง	8
บทที่	
1 บทน้ำ	9
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	9
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	11
1.3 ขอบเขตของการวิจัย	12
1.4 สมมติฐานของการวิจัย	12
1.5 วิธีดำเนินการวิจัย	12
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	13
2 แนวความคิดเกี่ยวกับการค้าเสรีและการคุ้มครองทางการค้า	
กับอุตสาหกรรมรถยนต์ในประเทศไทย	14
2.1 แนวความคิดเชิงเศรษฐศาสตร์เกี่ยวกับการค้าเสรี	
และการคุ้มครองทางการค้า	14
2.1.1 แนวความคิดทางด้านการค้าเสรี	16
2.1.1.1 ความสามารถในการแข่งขัน	18
2.1.1.2 ความได้เปรียบในการแข่งขันทางการค้า	22
2.1.1.2.1 พื้นฐานทางด้านผู้ประกอบการ	23
2.1.1.2.2 พื้นฐานทางด้านผู้บริโภคเนื่องจ	จาก
ความต้องการที่แตกต่างกัน	25
2.1.1.2.3 พื้นฐานทางด้านบทบาทของรัฐ	รูบาล 25
2.1.1.3 ผลกระทบที่เกิดจากการค้าเสรี	31
2 1 1 3 1 - ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการค้าเ	สจี

บทที่			หน้า
		ในระดับประเทศ	31
		2.1.1.3.2 ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการค้าเสรี	
		ในระดับย่อย	32
	2.1.2	แนวความคิดทางด้านมาตรการคุ้มครองทางการค้า	34
		2.1.2.1 มาตรการคุ้มครองทางการค้าที่นำมาซึ่ง	
		การเพิ่มขึ้นของ national welfare ใน	
		ประเทศหนึ่งแต่ขณะเดียวกันส่งผลให้	
		world welfare โดยรวมลดลง	34
		2.1.2.2 มาตรการคุ้มครองทางการค้าที่นำมาซึ่ง	
		การเพิ่มขึ้นของ national welfare ใน	
		ประเทศหนึ่งและ world welfare โดยรวม	
		เช่นเดียวกัน	35
	2.2 ที่มาของอุต	าสาหกรรมรถยนต์ในประเทศไทย	38
	2.2.1	การเริ่มต้นของอุตสาหกรรมรถยนต์	42
	2.2.2	การดำเนินนโยบายคุ้มครองอุตสาหกรรมภายในประเทศ	44
		2.2.2.1 มาตรการบังคับใช้ชิ้นส่วนที่ผลิตได้ภายในประเทศ	44
		2.2.2.2 มาตรการจำกัดจำนวนรุ่นและแบบของรถยนต์	47
		2.2.2.3 มาตรการเกี่ยวกับการนำเข้า	48
		2.2.2.4 มาตรการจำกัดจำนวนผู้ประกอบการ	49
	2.2.3	การเปิดเสรีอุตสาหกรรมรถยนต์	49
3	หลักเกณฑ์และ	นโยบายเกี่ยวกับการค้าเสรีและการคุ้มครองทางการค้า	57
	3.1 หลักเกณฑ์	ทั่วไปว่าด้วยการค้าเสรีและการคุ้มครองทางการค้า	57
	3.1.1	การสนับสนุนให้การค้าเป็นไปโดยเสรี	57
		3.1.1.1 การลดอุปสรรคทางการค้าโดยที่สามารถ	
		คุ้มครองผู้ผลิตภายในด้วยภาษีศุลกากร	
		เท่านั้น (Tariff-only Protection)	57
		3.1.1.2 การห้ามใช้มาตรการจำกัดเชิงปริมาณทุกชนิด	60
		3.1.1.3 ความตกลงย่อยเกี่ยวกับอุปสรรคทางการค้า	65

บทที่			หน้า
	3.1.2	การสนับสนุนให้มีการแข่งขันอย่างเป็นธรรม	89
		3.1.2.1 การใช้มาตรการระหว่างประเทศโดยไม่เลือก	
		ประติบัติ (Non-discrimination)	90
		3.1.2.2 ความตกลงย่อยเกี่ยวกับการตอบโต้	
		การแข่งขันที่ไม่ธรรม	100
		3.1.2.3 การตอบโต้ทางการค้าโดยใช้มาตรการฝ่ายเดียว	
		(Unilateral Measures)	114
	3.2 นโยบายกา	รค้าเสรีและการคุ้มครองทางการค้าจาก	
	การรวมกลุ่	มในระดับภูมิภาค	117
	3.2.1	สมาคมประชาชาติแห่งเอเซียตะวันออกเฉียงใต้ (ASEAN)	122
		3.2.1.1 เขตการค้าเสรือาเซียนหรืออาฟต้า (AFTA)	123
		3.2.1.2 เขตการลงทุนอาเซียน (AIA)	127
		3.2.1.3 การเปิดเสรีการค้าบริการในอาเซียน (AFAS)	129
		3.2.1.4 ความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมของอาเซียน (AICO)	130
		3.2.1.5 ความตกลงอาเซียนว่าด้วยการอำนวยความสะดวก	
		ในการขนส่งสินค้าผ่านแดน	136
	3.2.2	ความร่วมมือทางเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเซีย-แปซิฟิค (APEC)	138
		3.2.2.1 การสนับสนุนให้มีการเปิดเสรีและอำนวย	
		ความสะดวกด้านการค้าและการลงทุน	139
		3.2.2.2 ความร่วมมือด้านเศรษฐกิจและต้านเทคนิค	140
	3.2.3	ความร่วมมือทางเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเซีย-ยุโรป (ASEM)	141
		3.2.3.1 แผนปฏิบัติการส่งเสริมการลงทุน	142
		3.2.3.2 แผนปฏิบัติการอำนวยความสะดวกทางการค้า	143
4	นโยบายและกรู	<u>า</u> ระเบียบที่มีผลต่อความสามารถในการแข่งขันของ	
	อุตสาหกรรมรถ	ยนต์ในประเทศไทย	145
		เย่วกับการประกอบกิจการโรงงาน	145
	4.1.1	พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ.2535	145
	412	พระราชบัณณัติส่งเสริมการลงทน พ.ศ.2520	

บทที่				หน้า
		(แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.:	2534)	155
	4.1.3	พระราชบัญญัติการ	นิคมอุตสาหกรรม	
		แห่งประเทศไทย พ.	A.2522	164
	4.1.4	พระราชบัญญัติส่งเ	สริมและรักษาคุณภาพ	
		สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ	พ.ศ.2535	166
	4.1.5	ร่างพระราชบัญญัติ	ความรับผิดทางละเมิด	
		ที่เกิดขึ้นจากการประ	ะกอบกิจการโรงงาน พ.ศ	171
	4.2 มาตรการเก็	า เยวกับกระบวนการผล	กิต	173
	4.2.1	การสนับสนุนทางด้า	านปัจจัยการผลิต	173
		4.2.1.1 การสรรหาง	<u> </u>	173
		4.2.1.2 การกำหนด	มาตรฐานของปัจจัยการผลิต	174
	4.2.2	การกำหนดมาตรฐา	นอุตสาหกรรม	175
		4.2.2.1 กระบวนกา	รอนุมัติมาตรฐานอุตสาหกรรม	175
		4.2.2.2 ลักษณะขอ	งมาตรฐานอุตสาหกรรม	176
	4.2.3	การพัฒนาผลิตภัณ	ที่	177
	4.3 มาตรการเก็	า เ เ	าจำหน่าย	179
	4.3.1	การจัดจำหน่ายไปย้	ังต่างประเทศ	179
		4.3.1.1 ขั้นตอนการ	ชงออกรถยนต์	179
		4.3.1.2 ข้อกำหนดร	ของตลาดต่างประเทศ	181
		4.3.1.2.1	ข้อกำหนดทางด้านภาษีศุลกากร	
			(Tariff)	181
		4.3.1.2.2	ข้อกำหนดที่มิใช่ภาษีศุลกากร	
			(Non-Tariff)	182
	4.3.2	การจัดจำหน่ายในบ	ระเทศ	184
		4.3.2.1 การนำรถเร่	า์มาจำหน่าย ใ นประเทศ	184
		4.3.2.1.1	การควบคุมการนำเข้ารถยนต์ใช้แล้ว	184
		4.3.2.1.2	การจัดเก็บภาษีนำเข้า	186
		4.3.2.2 การจำหน่า	ยรถภายในประเทศ	187
		4.3.2.2.1	การจัดเก็บภาษีสรรพสามิต	187

		สารบ	ល្លែ (ច់១)	5
บทที่				หน้า
		4.3.2.2.2	การควบคุมราคาสินค้าภายใน	191
		4.3.2.2.3	การแข่งขันทางการค้า	191
		4.3.2.3 การจดทะเร็	วียนรถยนต์	196
		4.3.2.4 ความรับผิด	ต่อสินค้า	196
5	วิเคราะห์นโยบา	ายและกฎระเบียบที่ไม	iเอื้ออำนวยต่อความสามารถ	
	ในการแข่งขันขา	องอุตสาหกรรมรถยนเ	ต์ในประเทศไทย	198
	5.1 ข้อจำกัดเกี่	ยวกับการประกอบกิจ	การโรงงาน	198
	5.1.1	ขาดการพัฒนาประส	สิทธิภาพการผลิต	199
	5.1.2	ความเหลื่อมล้ำของ	สิทธิประโยชน์	201
	5.1.3	ผู้ประกอบการทุกรา	ยต้องแข่งขันภายใต้	
		สถานการณ์เดียวกับ	ł	202
	5.1.4	แนว โน้ มความรับผิด	าของผู้ประกอบการเพิ่มขึ้น	203
	5.2 ข้อจำกัดเกี่	ยวกับปัจจัยการผลิตเ	เละสินค้า	205
	5.2.1	ความไม่สมบูรณ์ขอ	งปัจจัยการผลิต	205
		5.2.1.1 การจัดหาชิ้	นส่วนรถยนต์	205
		5.2.1.1.1	ภายใต้กรอบความร่วมมือของ	
			องค์การการค้าโลก	206
		5.2.1.1.2	ภายใต้กรอบความร่วมมือ	
			ระหว่างภูมิภาค	206
		5.2.1.1.3	ภายในประเทศ	207
		5.2.1.2 การขาดแค	ลนแรงงานที่มืความซ้ำนาญ	209
	5.2.2	ข้อจำกัดเกี่ยวกับมา	ตรฐานสินค้า	210
	5.2.3	ข้อจำกัดเกี่ยวกับกา	รพัฒนาสินค้า	211
		5.2.3.1 การกำหนด	อัตราภาษีสรรพสามิตที่เอื้อต่อ	
		การผลิตรถ	ยนต์บางประเภท	212
		5.2.3.2 การวิจัยขอ	งหน่วยงานเอกชนไม่สอดคล้อง	
		กับข้อกำหา	มดของกรมสรรพากร	213
		5.2.3.3 การวิจัยขอ	งหน่วยงานรัฐไม่สอดคล้อง	

- 9			
บทที่			
		กับการพัฒนาการผลิตสินค้า	
;	5.3 ข้อจำกัดเกี่	ยวกับกระบวนการจัดจำหน่าย	
	5.3.1	การจัดจำหน่ายไปยังต่างประเทศ	
		5.3.1.1 ขั้นตอนการส่งออกที่เพิ่มขึ้นมากกว่าปกติ	
		5.3.1.2 ข้อจำกัดเกี่ยวกับการเปิดตลาดต่างประเทศ	
		5.3.1.2.1 ข้อกำหนดทางด้านภาษีศุลกากร	
		5.3.1.2.2 ข้อกำหนดที่มิใช่ภาษีศุลกากร	
	5.3.2	การจัดจำหน่ายภายในประเทศ	
		5.3.2.1 การบิดเบื้อนการแข่งขันจากการกำหนด	
		อัตราภาษีสรรพสามิต	
		5.3.2.2 บทบาทของกฎหมายแข่งขันทางการค้า	
		5.3.2.3 ความขัดแย้งของการแบ่งประเภทรถยนต์ระหว่าง	
		กรมสรรพสามิตและกรมการขนส่งทางบก	
		5.3.2.4 แนวใน้มความรับผิดต่อผู้บริโภคเพิ่มขึ้น	
6	แบกทางการปรั	บปรุงเปลี่ยนแปลงนโยบายและกฎระเบียบที่ไม่เอื้ออำนวย	
		าถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมรถยนต์ในประเทศไทย	
		านการประกอบกิจการโรงงาน	
	6.1.1	สนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มทางการค้า	
	6.1.2	กำหนดให้มีสิทธิประโยชน์แบบย่อย	
	6.1.3	ปรับโครงสร้างธุรกิจเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต	
	6.1.4	กำหนดเวลาปรับตัวและสนับสนุนแหล่งทุนดอกเบี้ยต่ำ	
		างด้านกระบวนการผลิต	
	6.2.1	การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตให้กับปัจจัยการผลิต	
		6.2.1.1 การพัฒนาอุตสาหกรรมชิ้นส่วนรถยนต์	
		6.2.1.2 การพัฒนาฝีมือแรงงาน	
	6.2.2	การอนุมัติและการยอมรับมาตรฐานสินค้า	
	-	6.2.2.1 การกำหนดการขออนุมัติมาตรฐานสินค้า	
		6.2.2.2 การสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศให้เกิด	

บทที่	หน้า
การยอมรับในมาตรฐานซึ่งกันและกัน	230
6.2.3 การเพิ่มโอกาสในการพัฒนาสินค้ำ	231
6.2.3.1 ลดความสำคัญของอัตราภาษีสรรพสามิต	231
6.2.3.2 การผ่อนคลายข้อกำหนดของกรมสรรพากร	231
6.2.3.3 การเป็นศูนย์กลางของหน่วยงานรัฐ	
ในการพัฒนาสินค้า	232
6.3 มาตรการด้านการจัดจำหน่าย	232
6.3.1 การจัดจำหน่ายไปยังต่างประเทศ	232
6.3.1.1 การขจัดขั้นตอนการส่งออกที่ไม่จำเป็น	233
6.3.1.2 การช่วยเหลือจากภาครัฐในการ	
เปิดตลาดต่างประเทศ	233
6.3.1.2.1 จัดตั้งศูนย์ข้อมูล	233
6.3.1.2.2 การเจรจาระหว่างรัฐบาล	234
6.3.2 การจัดจำหน่ายภายในประเทศ	234
6.3.2.1 กำหนดอัตราภาษีสรรพสามิตให้มีการแข่งขัน	
อย่างเป็นธรรม	234
6.3.2.2 การแข่งขันทางการค้าต้องสอดคล้อง	
กับสภาพของตลาด	235
6.3.2.3 การจัดแยกประเภทของรถยนต์ในแนวทาง	
เดียวกันและซัดเจน	236
6.3.2.4 กำหนดให้ผู้ผลิตต้องมีใบรับรอง	
มาตรฐานการผลิต	236
รายการอ้างอิง	237
ประวัติผู้เขียน	244

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
2.1	การปรับโครงสร้างอัตราภาษี ณ 3 กรกฎาคม 2534	51
2.2	ลำดับเหตุการณ์ของอุตสาหกรรมรถยนต์ในประเทศไทย	54
3.1	Local Content Requirement สำหรับรถยนต์ในประเทศมาเลเซีย	88
3.2	สิทธิพิเศษในการใช้มาตรการอุดหนุน	113
3.3	การบังคับใช้มาตรา 24 : 5 และ 24 : 8 กับ สหภาพศุลกากร เขตการค้าเสรี	
	และความตกลงเฉพาะกาล	118
3.4	แผนการลดอัตราภาษีตามความตกลง CEPT ของยานพาหนะ (HS: 86-89)	125
3.5	รายชื่อบริษัทในประเทศไทยร่วมกับบริษัทต่างประเทศที่ได้รับการอนุมัติ	
	โครงการ AICO	134
4.1	รายชื่อผู้ประกอบการรถยนต์ก่อนที่มีการเปิดให้การส่งเสริมการลงทุนในปี	
	พ.ศ.2537	163
4.2	รายชื่อผู้ประกอบการรถยนต์ที่เปิดให้การส่งเสริมการลงทุนในปี พ.ศ.2537	163
4.3	สิทธิประโยชน์ด้านภาษีของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	165
4.4	โครงสร้างภาษีใหม่สำหรับอุตสาหกรรมยานยนต์	186